

Foto: Liz Palm. Design: Mike Mills.

Ansvarlig redaktør:
Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:
Nils Roar Gjerdet
Jørn Arne Aas

Redaksjonssjef:
Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:
Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten Enersen, Jostein Grytten, Anne M. Gussgard, Anne Christine Johannessen, Sigbjørn Løes, Nils Oscarson, Nina J. Wang, Marit Øilo

Redaksjonskomité:
Jon E. Dahl, Anders Godberg, Malin Jonsson

ABONNEMENT

Abonnementspris for ikke-medlemmer og andre abonnenter kr 1900,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,
Tlf. 22 54 74 30.

E-post: annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,
postboks 2073, Vika, 0125 Oslo
Tlf. 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no
www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 6 900. 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: 07 Media AS
Grafisk design: Mike Mills

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen. Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter. Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med mindre dette kommer særskilt til uttrykk.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

LEDER

Ytringsfrihet, og mot

Redaksjonell virksomhet krever var-
somhet, og mot. I Tidsskriftfore-
ningen, der Tidende er medlem,
ble det nylig debattert om det er behov
for en ny retningslinje for pressen, en Vær
Modig-plakat, ved siden av den eksiste-
rende Vær Varsom-plakaten. Eller kanskje
det holder at det tas inn noe om mot i det
nevnte eksisterende etiske regelverket?
Det var det uenighet om.

Det hersker imidlertid ingen uenighet om
at mot er påkrevet. Vilårene for ytringsfri-
het er ulike, i ulike deler av samfunnet, også
i Norge. Dagens Næringsliv (DN) brakte
nylig et innlegg som het «Påpakning på jobb
for privat ytring» som beskrev tilfeller der
arbeidstakere er blitt presset til å forlate
stillingene sine, etter private ytringer som
arbeidsgiver har reagert på. Påpakning for
såkalt upassende ytringer svekker samfun-
net, sier debattanten i DN. Avvik fra det
ledelsen vil ha møtes med sanksjoner i form
av psykisk press. Hovedårsaken til denne
utviklingen er at klimaet i samfunnsdebat-
ten er blitt mer emosjonelt, frontene steilere
og skyttergravene dypere.

Mange debatter starter i et tidsskrift
før de flyter over i andre medier og ut i en
større offentlighet. Blant annet derfor er
tidsskriftene viktige. NTFs ledelse har
ønsket at debatten blant NTFs medlem-
mer helst skal foregå andre steder enn
i Tidende. Der er jeg uenig, på lesernes
vegne. Debatt er en viktig del av de redak-
tørstyrte mediene, og hører hjemme her.

Det er ikke lenge siden en debatt ble for-
søkt stoppet i Tidende. Dette ble også en sak
for Pressens Faglige Utvalg, der kjennelsen
var klar og tydelig: Tidende har en god prak-
sis når det gjelder håndtering av debatt. Det
oppsiktsvekkende er at denne kjennelsen
også ble forsøkt stoppet fra å bli publisert,
med begrunnelsen at leserne ikke ville for-
stå hva det dreier seg om. Jeg tror ikke at
dere lesere trenger å bli fornærmet.

Begrunnelsen var, slik jeg tolker den, vikari-
erende. Samtidig er det ikke alle som vet
forskjell på informasjonsvirksomheten i en
organisasjon som NTF, og virksomheten til

et redaktørstyrt tidsskrift, med den samme
organisasjonen som eier og utgiver.

I Tidende kaller vi en spade for en
spade. Og vi unnlater samtidig å gjøre en
fjær til fem høns. Dette er to like viktige
prinsipper. Begge er med i en annonse-
kampanje fra Fagpressen, der Tidende
også er medlem.

Hos Tidsskriftforeningen snakket vi om
redaktører som opplever å bli truet. Det er
det flere år siden jeg er blitt, og det kan
skje igjen. Det preller av. Det som er verre
er det samme som ble sagt i DN, spekul-
asjonene om intensjoner. Påstander om at vi
ønsker å skade noen når vi publiserer som
vi gjør. Eller at de som får spalteplass blir
tillagt slik motivasjon. De påstås å ha en
agenda. Eller personlighetstrekk: Vedkom-
mende har alltid vært en tulling, eller kve-
rulant, helt siden barneskolen. Det handler
om stigmatisering, og latterliggjøring.

Jeg mener at vi i mange deler av det
norske samfunnet trenger et større rom
og forståelse for at kritikk og debatt er
avgjørende for utvikling. Jeg opplever for
ofte at det minste snev av kritikk blir for-
økt stoppet. Et eksempel fra denne
Tidende-utgaven er saken om legemid-
delforskning. Den er blitt hevdet å være
uheldig for tannlegene. Hvorfor det? Skal
vi late som at alt tannleger driver med er
førsteklasses og tipp topp? Det er ingen
yrkesgruppe som er sånn.

Vi lever i en tid der alle kan være sin
egen redaktør, i sosiale medier, og der
redaktørstyrte medier er viktigere enn
noensinne. Sistnevntes eksistens handler
mye om økonomi. For Tidende går det fore-
løpig bra. Vi har god økonomi og legitime-
rer dermed vår virksomhet – hvis god inn-
tjening er kriteriet. Hvordan det blir i frem-
tiden vet vi ikke. Annonsemarkedet er ufor-
utsigbart. Mange nisjeblader er i den
situasjonen at de ikke tjener penger. De
eksisterer fordi deres utgivere og lesere
likevel verdsetter det de representerer. Et
sted der det er både riktig og lov å vise mot.

Ellen Beate Dyvi